Ч. 80. Неділя 21 (8) цьвітня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цісар в Празі. — Справа австро-угорскої угоди. — З російскої думи. — З Румунії.

Prager Tagblatt доносить, що цісар висказав ся перед многими особами, що в Празі єсть єму дуже добре і що чує ся цілком вдоволеним з побуту в тім місті. З тої причини числять на те, що цісар продовжить свій побут в столици Чехії. — По огляненю ґалєриї образів мав цісар сказати до др. Крамаржа: Я дуже вдоволений, що обі народности поступають згідно на артистичнім поли, а замітив я також в инших інституциях, що оба народи стремлять до високих цілий в згідній праці для добра вітчини. — Вчера перед полуднем оглядав Цісар ческо-славяньский архів в Сьміхові, а на промову бурмістра і директора музею відповів по чески, підносячи, що хороші збірки суть образом культури і прикмет ческого народа. — Вчера прибула до президента мінїстрів бар. Бека депутация ческих урядників державних. Висказала она подяку за переведене управильнення платнї і предложила ряд бажань урядників. Бар. Бек заявив депутациї, що правительство не лише в справі управильненя платнї хоче увзглядити бажаня урядників, але наміряє також перевести акцию в справі віддовженя урядників і в справі уложеня службової прагматики. — Президент мінїстрів бар. Бек конферував вчера з ческим послом др. Баксою, проф. Масариком, членом палати панів проф. Ґрафом, послом Кафтаном, Пацаком, Крамаржем, Скардою і Герольдом, з тим послідним в справі іменованя судиїв в Чехії і з нїмецкими послами Шрайнером і Урбаном. Президент кабінету відвідав відтак маршалка краю кн. Льобковіца і забавив у него довший час.

Економічна комісия угорского сойму відбула вчера по полудни засїдане в справі автономічної митової тарифи, в котрім взяли участь президент мінїстрів ґр. Векерле, мінїстер торговлї Кошут і мінїстер рільництва Даранїй. По короткій дискусиї, в котрій забирав голос також мінїстер торговлї Кошут, принято тарифу одноголосно без зміни. В своїй промові заявив Кошут, що переговори з австрийским правительством довели в многих точках до зближеня і доказали, що австрийске правительство цїлком не має наміру проволїкати переговори, противно має радше намір перести угоду, а імовірність угоди єсть тепер більша як підчас послідних нарад комісиї. Помимо того побиране мит і утворене митової границї не може розпочати ся перед роком 1915 взглядно 1917, бо стоять тому на перешкодї заключені торговельні договори. По тім році мусить бути заведена митова граница. Австрийске правительство, як здає ся, не єсть противне тій гадцї, але що до подробиць потрібне єсть заключене численних договорів і до угоди може прийти, але може она й розбити ся. Також в договорах, як мають бути заключені з заграничними державами, мусить бути зазначена самостійність обох половин монархії.

В російскій думі в часї дискусиї в справі надужить у кутаіскій вязници заявили социялісти, що будуть голосувати за інтерпеляцию, аби показати, що дума разом з народом іде против правительства. — Противно бесїдники з правиції, особливо ґр. Бобриньский, заявили ся за інтерпеляциєю лише з огляду на надужитя заряду вязниці, а не з революцийних причин як социялісти. Ґр. Бобриньский виступив против похвалюваня убийств і підчеркнув, що теперішний мінїстер заграничних справ у Франциї, Пішон, запротестував против того, аби говорено о „довершеню засуду" на вел. кн. Сергія. Відтак принято інтерпеляцию однодушно. Дальші наради над внесенєм о осуджене політичних убийств дума відложила до понедїлкового засїданя.

Румуньский інжинїр Константінеску описує в букарештеньскій часописи Adverulu над-

---

5)

БІЛЬ і БЕН.

Гумореска — Емер. Ґатті.

(Конець).

— Чи умієте добре веслом робити?

Біль кивнув головою.

— Добре — говорив підофіцир дальше — отже поливете середною скоростию долї водою до Веррігавз — може знаєте Веррігавз?

— Дуже добре — відповів Біль, котрий перший раз чув сю назву.

— Тим лїпше — сказав Перкінс — скоро висадите там капітана на беріг, вернете сюди назад і привяжете тут лодку. Властитель вже єї сам собі забере. Ви самі підете чим скорше за своїм полком. Дорогу преці знаєте. Чи може ще що, капітане?

— Нї — відповів той позіваючи, — не треба вже нїчого.

Підофіцир поздоровив по войсковому і пішов.

— Отже скоренько, хлопці — сказав Мурфі і розпер ся на своїм сидженю — за пів години можемо бути у Веррігавзі. Я трохи передрімаю ся. Кермою не треба вам робити. Ах — сорок вісїм годин не зажмуривши ока — годї вже видержати — коло Веррігавзу збудите мене.

Біль і Бен взяли весла до рук і поплили.

Капітан Мурфі дивив ся якийсь час в жовту воду, відтак голова похилила ся єму на бік і небавком глубокий правильний віддих був знаком, що він заснув.

Біль не спускав капітана з очий, хоч робив то дуже осторожно. Тепер виймив він свое весло і сказав до свого товариша: Бене, веслуй кріпко — щоби місто лишило ся борзо поза нами.

Дурний Бен взяв ся добре до весла а лїнивий Біль наложив собі люльку, закурив і вложив відтак руки до кишені.

Чверть години гнала лодка долї водою і послїдні доми Нового Орлеана щезли вже були обом морякам з очий.

Коли вже Біль переконав ся, що нема близько нїякого корабля, виймив люльку з зубів і сказав своїм флєґматичним способом: Бене — весло з води!

Бен послухав.

— Тому панови — говорив Біль дальше, показуючи на сплячого — заткати рот, звязати і завязати очи.

Бен зробив затичку із своєї хустки і упхав єї капітанови в рот. Заким той ще пробудив ся, мав вже звязані руки і ноги а ціле лице обвязане міцно хусточкою Біля. Відтак поклали моряки безборонного лицем на дно судна.

— Добре зробило ся — сказав Біль. — Тепер давай сюди касетку і пакунок!

Скриночка була добре замкнена. Ключик до неї знайшов ся, що правда, в кишени Мурфі'го, але замок таки не пустив. Мабуть треба було якогось особливого способу до єго отвореня.

— Заждїм — сказав Біль, постукавши в скриночку — она здаєсь не без вартости — не надармо везли єї за ріку.

Відтак розломив печатки на пакунку, розвинув єго — і мимо своєї прочім непохитної байдужности вирвало ся єму з дива і несподїванки голосне „Ах!" коли розвинув подерту кулями, виполовілу хоругов зі звіздами і пасками, на котрої однім боцї вишите були золотими буквами слова: „Маріленд — 2 полк".

— Стара шмата — відозвав ся дурний Бен — кинь єї у воду!

— Ти тумане — відповів єму на то Біль своїм рішучим способом — завини тоту хоругов старанно назад і положи коло себе.

В годину опісля, показуючи рукою на Люзияньский беріг, приказав він: Причалюй!

Бен переплив через ріку і причалив. Відтак оба моряки винесли капітана на беріг.

Біль попустив шнурки на руках капітана і замуркотів: Так — ще хвильку буде мусїв порати ся зі шнурками а відтак буде міг увільнити ся. До лодки!

Зараз потім пустилась лодка знов долї водою і дійстно ледви минуло кілька мінут, як моряки вже побачили, що капітан станув на рівні ноги і грозячи руками, бігав по березї і лаяв.

Поволи пролунав голос капітана десь в далї.

— Перебирай ся! — закомандував Біль.

Виймили дрилїхові одїня, здоймили з себе мундури і покидали у воду а зараз потім убрали на себе ще вогке дрилїхове одїнє.

Поволи сунула ся лодка долї рікою. Минали години а Біль ставав вже нетерпеливий. Наконець добачив десь далеко кілька хмар диму, що піднимали ся простїсенько в гору а небавком можна було видїти поодинокі корабл[і]

ужитя, яких допускало ся войско над селянами в часї послїдних бунтів. Між иншими потерпіло єго рідне село Вяшу. То — пише Константінеску — одно з немногих богатих сїл в Румунії. Селяни мають досить землї і навіть в часї заворушень жили в згодї з посесором. Одного дня прийшли з сусїдних громад паробки і підпалили 3 маґазини посесора. Хотїли також підпалити двір, але збігли ся місцеві селяни і розігнали палїїв. Коли пізнїйше через село переходила піхота, посесор пожалував ся, що то мешканцї села спалила єго. Капітанови дав він спис наймаєтнїйших селян, кажучи, що то они підпалили єго маґазини. Кількох місцевих селян, котрі дїйстно брали участь в підпалах, не умістив на лїстї, бо то були бідаки і від них посесор не міг одержати нїякого відшкодованя. Коли селяни довідали ся про донос посесора, поховали ся в лїсї, і тілько кілька поважних старців лишило ся в селї. Капітан увязнив і скував всїх, котрих імена були на лїстї, а між ними 82-лїтного батька інжинїра Константінеску і єго 16-лїтного сина. Всїх арештованих відставлено до сусїдної місцевости Патулеле, де був полковник з полком гузарів. Перед ним старець хотів виправдати ся, але полковник побив єго пястуком по голові і крикнув: „Мовчи собако, научу я тебе підпалювати“. Всїх арештованих розстріляно. Увільнено тілько хлопця, але він мусїв дивити ся на те, як розстрілювано єго батька і 8 инших селян. На другий день зловлено ще 8 селян і на жаданє посесора розстріляно, а на третий день ще 4. З тих 20 розстріляних лише 3 брали участь в підпалах. Одного привезено тяжко недужого до шпиталя і там розстріляно. Розстріляні не хотїли пити в шинку посесора і тому він умістив їх на листї. Екзекуция викликала в селї таку панїку, що більша часть заможних селян заплатила посесорови більші квоти тілько в тій цїли, щоби їх усунув з проскрипцийної лїсти. Інжинїр подає імена тих, що заплатили по 400 до 1600 франків. Окрім того посесор зажадав від кождої голови родини по 46 франків, або певну скількість кукурудзи і загрозив, що в противнім случаю цїле село буде знищене арматами. Налякані зібрали до 24 годин і передали посесорови 4000 франків, а хто не мав гроший, дав конї або корову. Хто не мав анї гроший анї худоби, той зобовязав ся безплатно служити якийсь час у посесора. Окрім того селяни мусїли підписати контракт, в котрім признають ся до вини і зобовязали ся через 5 лїт платити посесорови по 85 франків відшкодованя річно.

Новинки.

Львів, дня 20-го цьвітня 1907.

— **Перенесеня.** Галицка Дирекция почт і телеґрафів перенесла официяла почтового Юрия Фецяка з Жовкви і асистентів Ів. Савицкого з Бережая і Йос. Тарчовского з Бучача — всїх до Львова.

— **Дрібні вісти.** Є. Е. Впреосьв. Митрополит ґр. Андрей Шептицкий повернув до Львова з Риму, де перебував довший час в справах церковних. — Дунай залив на Угорщинї зовсїм дві місцевости Бореша і Дараніош; людий виратувано на лодках. — В місцевости Чайки коло Бялої згоріло оногди півтора морґа молодого лїса, власність бар. Ляріша. — Місто Ню-Йорк числить після послїдного спису населеня 4,113.943 жителїв. — При копаню фундаментів на парцелях Германів при ул. Млинарскій знайдено вчера людскі кости; лїкар міский орік, що кости тоті лежали в земли може яких 50 лїт. — Жінка робітника з Козельник, приїхавши вчера шукати помешканя, привела на сьвіт на тротоарі при ул. Калїчій хлопятко. Матїр і дитину примістив у себе якийсь тесля, що мешкає при тій улици, а відтак матїр і дитину відставлено в досить добрім станї до шпиталю. — В Скавинї занедужала на шкарлятину цїла родина в домі дра Шпета. Насамперед померла 3-лїтна донечка а за нею і сам батько, а 5-лїтний син і матїр суть тяжко недужі.

— **Зміна правничих студий та іспитів.** Професори правничого виділу віденьского унїверситету виладили проєкт частинної зміни правничих студий та іспитів і предложили єго правительству з просьбою, щоби аж до законного управильненя заведено сю зміну провізорично в шкільнім роцї 1907/8. Мінїстерство згодило ся на се. Професори ухвалили порадити студентам права, щоби складали вже по третїм курсї правно-історичний іспит. Дальше мають бути в нормальнім ходї студий заведені в четвертім курсї виклади з другого віддїлу студий. В першім віддїлї мають відбувати ся відповідні виклади в цїли приготованя до науки державного права і суспільних наук, дальше виклади про історию економії або инші виклади в цїли приготовленя до науки економії. Прелеґенти римского, нїмецкого і церковного права будуть по змозї уладжувати свої виклади яко пропедевтику до новочасного права приватного, карного та адмінїстрацийного, причім теперішне австрийске право буде відповідно увзгляднене. В першім курсї студий припаде о скілько мож як найменше обовязкових викладів. Тоті ухвали віденьского правничого виділу будуть вислані иншим унїверситетам, щоби й они завели подібні зміни у себе.

— **Концерт „Львівского Сокола“** відбуде ся завтра в недїлю дня 21 с. м. у власній сали при ул. Рускій ч. 20. В концертї зволили приняти участь між иншими Впов.: п і Г. Зарицка, пянїстка, віденьска консерваториска, відзначена золотим медалем і п. Ромуальд Зарицкий, флетист, звістний музик і редактор „Муз. календаря“. Паньство Зарицкі обняли дві точки проґрами, а іменно п-ї Зарицка відограє „Польонес gis-moll“ Шопена, а разом з мужом дует на фортепян і флет. П. Лев Лопатиньский, звістний з концертової естради тенор, відсьпіває кілька найкрасших нїмецких композиций у власнім перекладї. Подвійний мужеский квартет, зложений з визначних сьпіваків, виступить в двох точках проґрами. У проґраму входить півгодинний відчит п. Фр. Коковского про українську новелю і два виступи сокільских руховиків, членів і учеників на козлї і щеблївцї (вправи не знані ще ширшому загалови). Словом, проґраму зложено як найкрасшу, а що цїни вступу є низькі, то можна надіяти ся, що наша публика заповнить салю по береги. Початок концерту точно о 6 год. вечер. Білети продає „Сок. Базар“ по отсих цїнах I-рядні крісла 1·50 кор., II-рядні по 1 кор.. III-рядні по 70 сот. Стоячі місця по 30 сот. Члени мають 20 сот. знижки на всї крісла.

— **Еміґрация до Ріо Ґранде до Суль.** Мінїстерство справ внутрішних перестерігає перед еміґрациєю ремісників і робітників промислових, як також помічників торговельних і робітників з фаху промислу артистичного до Ріо Ґранде до Суль. Також рільні робітники і зарібники денні не можуть числити там на заробок. Некористно укладають ся також в Ріо Ґранде до Суль відносини для труженників інтелїґентних фахів як правників, фільольоґів, інжинїрів, ветеринарів і т. п., дальше для артистів і учителїв народних. Лїкарі однак можуть числити на зовсїм добре удержанє, коли схотять виконувати практику в глубинї краю. Заграничні лїкарі не потребують піддавати ся ще раз іспитам; повинні лиш леґалїзовані якимсь европейским представителем дипльоми дати втягнути до реєстру і узискати від власти санїтарної позволенє виконувати практику. Також приватні учителї, о скілько можуть удїляти науки латиньскої і францускої мови і математики, так само учителї музики можуть знайти добрий зарібок в столици Порто Аллеґре, о скілько знають знаменито свій фах, мають добрі референциї і уміють знайти ся в добірнім товаристві.

Для селяньских родин з готівкою 800 до 1000 кор., знайшов би ся там під користними услівями ґрунт до набутя, але поки що треба відраджувати від еміґрациї в ті сторони, бо відносини комунїкацийні в цїлій державі, а особливо в подальше від більших осередків торговельних положених кольо-

---

фльотиллї Ферреґета [1]), що плили з повною парою против води.

— Бене — відозвав ся Біль — памятай тепер, мовчи, але зовсїм. — Бен потакнув свому товаришеви.

По якійсь хвили відозвав ся Біль знову, показуючи на якийсь корабель: „Квіклї“. Давай знак хусточкою.

— Бог би мене покарав — відозвав ся старший керманич на „Квіклї“ — як то не лїнивий Біль і не дурний Бен.

І дїйстно то они були. За кілька хвиль опісля стояли вже оба на покладї корабля „Квіклї“ перед капітаном Фаркнеєм.

Біль розповів тепер своему командантови все, як було. Чи єго оповіданє було зовсїм згідне з розказаними тут пригодами наших обох героїв, не можна сказати і не одно, що моряк розповідав, було дуже а дуже неімовірне. Але остаточно і наконець — знаку ракетою, Маріляндскої хоругви і зелїзної касетки та чужої лодки не міг нїхто заперечити і летом блискавки розійшла ся вість насамперед по „Квіклї“ а звідтам за помочию сиґналів, даваних хоруговками і тубою також і по инших кораблях фльотиллї: оба розвідувачі з корабля „Квіклї“, що минувшої ночи дали знак ракетою, вернули щасливо назад, здобувши насамперед Маріляндску хоругов а відтак і лодку, котрої боронили завзято один офіцир і пять вояків. Коли два вояки погибли, прочі з офіциром повтїкали, а офіцир ще лишив в руках хоробрих моряків касетку, в котрій знайшло ся вісім тисячів долярів золотом і важні папери що до оборони Люзияни і Тексаса союзним войском.

Лїнивий Біль і дурний Бен!

Хто би то гадав, що то може бути!

Всї їм ґратулювали, всї завидували їм.

В полудне станула фльота в Новім Орлеанї.

— — — — — — — — — — —

Другого дня вечером прийшов сам Ферреґет на „Квіклї“ і похвалив обох моряків за їх сьміле, зручне і обачне а при тім холоднокровне поступованє, висказав їм похвалу і своє признанє в імени вітчини і вручив їм визначену за відобранє Маріляндскої хоругви нагороду два тисячі долярів.

— А тепер молодцї — відозвав ся до них Ферреґет, поклепуючи їх по плечи — лишаю вам до вибору: чи в нагороду за вашу службу вистарати ся вам о патент на офіцирів, чи увільнити вас зі служби?

— Ми не честилюбиві, сер, — відповів Біль, не надумуючись довго — служимо два роки, то може би вже було якраз досить.

— Добре — сказав Ферреґет, підчас коли по єго гладко вибритім лици пересунув ся легонький усьміх — хоч менї й жаль позбувати ся таких знаменитих молодців з мого корабля, то таки нехай буде на вашім. А щоби вам не приходило важко розставати ся з нами, то призначую вам обом ще окрему нагороду з здобутих гроший три тисячі долярів. Ужийте їх розумно, а тепер бувайте здорові, нехай Бог вам помагає!

На другий день Біль і Бен спакували своє манатє і тих пять тисячів долярів разом, попращали ся з капітаном і прочими офіцирами та з своїми товаришами і вийшли на беріг.

Розуміє ся, пішли простїсенько до гостинницї О'Керзея.

— А що, чи дївчата ще заждали? — спитав Біль, тикнувши Ірийцеви пять тисячів долярів під ніс.

— Заждали — відповів господар сьміючись.

Ну та й залагодили справу. В тиждень опісля мировий судия повінчав обі пари.

Але старшому керманичеви Гількертови з „Квіклї“ ще через кілька днів опісля здавало ся то все мов би сон.

Лїнивий Біль і дурний Бен!

Не хочесь вірити! Таки зовсїм не хоче ся вірити! Як то легко можна на людех помилити ся!

---

[1]) Комодор Портер лишив ся був з моздїровими кораблями, щоби острілювати дальше форти замикаючі приступ і висаджувати на беріг сухопутне войско.

ніях суть так злі, що для поселенців єсть просто неможливою річию продати свої добутки.

— **З житя пожарних „Соколів“.** В послідну неділю їздили інструктори львівского „Сокола“ до двох підльвівских сіл, а се до Збоїск, де переведено люстрацию пожарного „Сокола“, і до Лісневич, де відбув ся курс пожарництва. Люстрация в Збоїсках виказала, що тамошний „Сокіл“ розвиває ся зовсім добре. В Лісневичах відбула ся наука пожарництва при новій сикавці, яку громада купила минулої осени за 1.200 К. При сприяючій погоді майже ціле село приглядало ся вправам при сикавці, до якої перед тим ніхто не брав ся, щоби не попсувати. Першу струю води привитано з невимовною радостию, бо побачено, що виданий гріш не пішов на марно. До пожарного стягу горнуть ся не лише молодші, але і старші, так, що з часом ціле село буде творити одну суцільну, карну і сьвідому своєї цїли сокільску орґанізацию.

— **Крадежі.** Тамтого тиждня рядовий Василь Щертко з Микулинець, котрий служив при войску у Львові, відходячи на урльоп, хотів одному годинникареви продати золотий годинник за 28 корон. Годинникар пізнавши велику вартість годинника, не купив его а Василя віддав поліциї. Поліцийні доходженя показали, що згаданий годинник був власностию поручника Фридр. Тірлінґера з 30 полку піхоти і пропав ему торік підчас маневрів коло Рогатина. Вернувши змучений з маневрів поклав Тірлінґер свій старосьвітский золотий годинник вартости 300 К і полярес на стіл під вікно а сам положив ся і заснув. Вікно було отворене, заслонене лиш орґантиною від мух. Василь переходячи попри вікно, вкрав годинник а з поляреса виймив 50 корон і положив его назад на стіл. Крадіж може була би не викрила ся, як би не то, що жандармерия рогатинська прислала тоді опис того годинника до львівскої поліциї. Після того опису відшукано властителя годинника а Василя віддано до арешту слідчого суду. Батько Василя приїхав до Львова а довідавши ся, що стало ся, аж не знав що собі робити з розпуки і казав, що був би продав кусень ґрунту і звернув шкоду, лиш щоби не набрати ся такої ганьби. — Три коні вартости 240 корон вкрадено вчера рано на площи Вуглярскій Лейбі Шпільманові з Комарна; мав однак щастє, бо коні придержано в Пасажу Гавсмана і відставлено до комісарияту.

— **Вкраденє дитини циганом** показало ся, як ми того здогадували ся, байкою а бодай слідство не виказало ніякої вини арештованого. Циган Федор Ґрішин єсть членом циганьскої банди з Кавказу, котра продукує ся в каварни „Орфеум“. Як вже звістно, діти бляхаря Баса, що бавили ся на улици, розповіли батькови, що якийсь циган вхопив їх 5-літного братчика на плечі і втікав з них, але они, братя вкраденого, відбили его. Внаслідок донесеня Баса полиция арештувала Ґрішіна і відставила відтак до карного суду. Ґрішін рішучо заперечив тому, мовби хотів вкрасти хлопця, бо преці має двох своїх хлопців а не може їх як слід виживити. До будинку судового прибуло вчера рано кількох циганів з жінками і ждали там аж до полудня; був з ними також і малий синок Ґрішіна. Прокуратория не видячи достаточної причини, залишила всякі доходженя і поручила випустити Ґрішіна з вязниці. Цигани повитали его словами „Спаси Біг“ а синок побачивши батька, підскочив до него і вхопив его за шию. Нема здаєсь сумніву, що жидики з Цибульної улиці видумали цілу тоту байку о вкраденю дитини циганом. Атже коли братя Йосифа могли здурити батька, що їх брата пожерли дикі зьвіри, то чому так само братя малого Мошка не мали би здурити й старого Баса, що его сина вкрав циган?

— **Колене дівчат в бедра.** Жителі міста Меца а специяльно дівчата і молоді жінки жили вже від кількох місяців у великім занепокоєню; вечером не важила ся ніяка вийти з дому, бо якийсь очевидно божевільний чоловік колов всїх шпилькою в бедра. На поліциї зголошено 23 случаїв такого поранення дівчат, але число всїх случаїв єсть далеко більше. Уколене відбувало ся завсігди в один і той сам спосіб, мабуть довгою шпилькою уживаною до припинаня капелюхів. Всї покалічені в той спосіб дівчата зізнавали, що тим, котрий їх колов, був якийсь молодий мужчина, з підкрученими до гори вусами, убраний в рід литовки. Найбільше колов він дівчата склепові, підходячи неспостережено до них. Щоби зловити того чоловіка, перебрало ся було кількох аґентів поліцийних за дами і вечером ходили по місті з дівчатами. То однак не помогло нічого. Аж коли прокуратория державна визначила 500 марок нагороди тому, хто би зловив того чоловіка, перестав він колоти. Через два місяці був спокій, аж ось тамтої пятниці зачав той якийсь невидимий знову колоти і зранив в той спосіб якусь служницю. На еї крик пустились люди за якимсь, що втік був в корчі коло валів міста і зловили якогось мужчину, вислуженого вояка від артилериї. Арештований випирає ся того, мов би він колов і ніяка вколена не може сказати, щоби дійстно его пізнала і так справа ся позістала поки що невияснена.

Телеґрами.

Прага 20 цьвітня. Є. В. Цісар оглядав вчера ческо-славяньске архівум в Сміхові, а на промову бурмістра і директора музея відповідав по чески, підносячи, що красні тоті збірки суть образом культури і питоменности ческого народу.

Будапешт 20 цьвітня. В стані здоровля міністра торговлі Кошута настало вчера поліпшенє так, що міг взяти участь у вчерашнім засіданю комісиї економічної.

Загреб 20 цьвітня. Коло місцевости Ган Маріца лінію босаньскої зелізниці державної залила вода. Нині здержано рух межи Сераєвом а Босаньским Бродом.

Тифліс 20 цьвітня. В однім домі, де мешкали скопці, знайдено 11 наповнених бомб і документи терористичного союза.

Токіо 20 цьвітня. Мікадо іменував вже японьских делеґатів на конференцию в Газі, котрі в найблизшім часі поїдуть через Сибір до Европи.

Петербург 20 цьвітня. (П. А.) Конференция ректорів шкіл висших, котра відбула ся тут під проводом міністра просьвіти, заявила ся за задержанем студентских орґанізаций і дисциплінарного суду професорів, котрий тепер в більшій части висших шкіл не функционує. Вкінци заявлено ся за знесенем примусу що до студентских мундурів.

Москва 20 цьвітня. (П. А.) В готели Боровского впало двох мужчин до помешканя, котре займав директор фабрики Розоселов, зранили его, зрабовали 14.800 рублів і втекли неспостережені.

Лодзь 20 цьвітня. Вчера прийшло знов до розрухів серед робітників; 5 осіб убито а 5 зранено. Улицями ходять патрулї. Жителям передмістя Відзево заказано по 7 год. вечером виходити на улицю.

Нюерк (Сполуч. Держ.) 20 цьвітня. Перед тайними аґентами поліцийними союзного правительства, котрі приїхали тут в справі слідства, заявив якийсь Італіянець, що належить до анархістичного заговора, котрий має свій осідок в Пенсильванії а постановив собі убити президента Рузвельта. До сего оповіданя не привязують великої ваги.

Маніла 20 цьвітня. Огонь знищив місцевість Ільольо; 2000 людий осталось без даху. З ріжних сторін филипиньских островів доносять о землетрясенях, котрі там наробили великої шкоди.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** у Львові подає сим до відомости, що оголошене в марті с. р. заряджене в цїли усунення застої товарової на стациї в Перемишли, а іменно скорочене вільного від складового терміну і підвисшене о 100 проц. складового, знесено з днем 15 цьвітня 1907.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 19 цьвітня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·80 до 9·—; жито 6·60 до 6·80; овес 9·30 до 9·50; ячмінь пашний 7·70 до 8·—; ячмінь броварний 8·20 до 8·70; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 9·50 до 11·—; вика 6·50 до 6·75; бобик 7·25 до 7·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 30·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 30·— до 35·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).